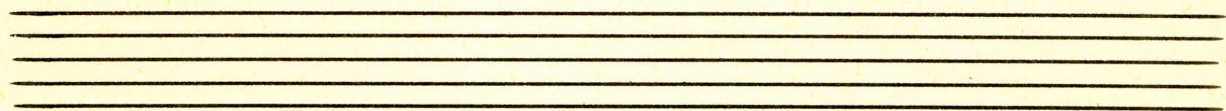
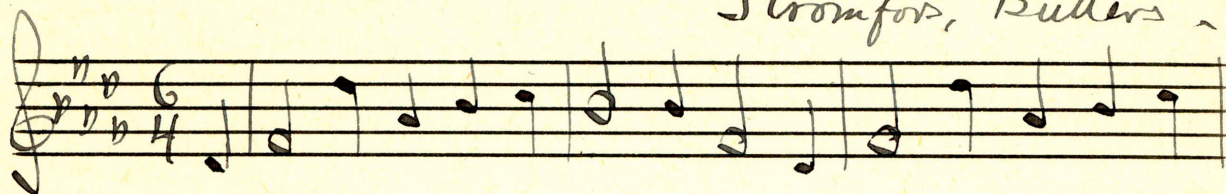

521
Stygnodem.

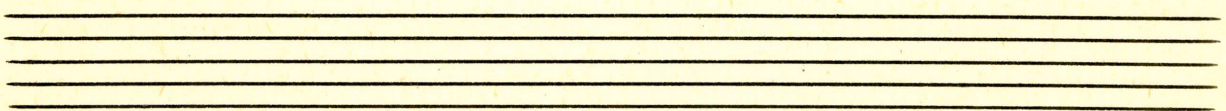
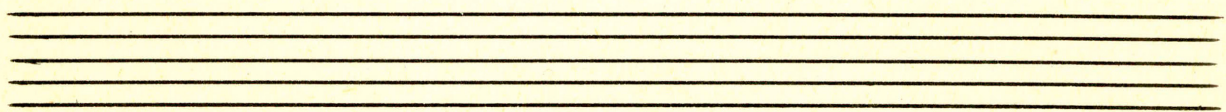
1886 890

hor.

Stromfor, Bullers.

Aina Ekström
28.8.24.

Styvmodern.

1. Ode modern in till vår Herre gick ^(12 tag)
 Hon frågte om hon skulle till små barnen föga.
 Så kände om de ro.
 Ty sorgen tringar små barnena -
2. "Ach gack, ach gack, men var intet lång!
 När tuppen den galar, skall du vara här igen."
3. När modern innanför dörren steg,
 Så kände små barnen sin moder igen.
 (dä)
4. "Hur har er styvmoder varit emot er?"
 "En ovärdig styvmor har hon varit emot oss."
5. Det ynksta så tog hon upp i sin famn,
 de andra så höll hon likaså kär.

6. "Stå upp, unga fru Silla, tag kläderna på dig,
så att jag kan få tala några ord med dig."
7. "Ett bröllop har stått uti dagarna tre,
men ingen så vilje på små barnen se."
8. Och lämna jag inte här mina bolstrar så blå,
att mina små barn skull få vila uppå?"
9. Nu har du vilat på bolstrarna blå,
men mina små barn på klutar och strå."
10. Lämna jag inte här både hästar och kor,
att mina små barn de skulle ha stor."
11. Lämna jag inte här både silver och guld,
att styggnor skulle varannot små barnens
huld?"

12. Sägna jag inte här både åker och äng,
att mina små barn skulle få sova i säng?
13. Elak styvmor, ak styvmor, var icke så sträng,
i helvetet har du din spasergång."
14. Det yngsta stack handen i moderns kalle barn,
så att bröstet det ränna' och lilla hjärtat
det brast.
15. Nu skall här höras ett under i dag,
att modern och dottern till himmelen far.
16. När tuppen den gala', slog vingar ihop,
då försvann modern som dagg uppå jord.
17. "Oh har jag nu varit elak styvmor emot er,
så skall jag väl bliva rätt moder emot er".
Så kån om de ro.
Ty sorgen tvingar små barnena.

